

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. Š. Š.**, bytom P., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. J. K., advokátom, K., proti odporkyňi **M.**, so sídlom N., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. E. H., K., **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy**, vedenej na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 13C/17/2009, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 414/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 62,70-€ na účet JUDr. J. K. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice – okolie rozsudkom z 22. septembra 2009 č.k. 13 C 17/2009-27 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu na základe listiny zo dňa 9.2.2009 je neplatné a pracovný pomer navrhovateľa k odporcovi naďalej trvá a nárok navrhovateľa na náhradu mzdy vylúčil z neplatného rozviazania pracovného pomeru na samostatné konanie. Dôvodil, že odporca písomne oznámil navrhovateľovi, že dňom 9.2.2009 s ním okamžite končí pracovný pomer uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa 1.10.2004. Ako dôvod uviedol, že dňa 9.2.2009 o 9.40 hod. svojvoľne opustil pracovisko bez súhlasu nadriadeného, nezapísal sa do knihy dochádzky, vyjadril svoj nezáujem sa vrátiť. Zároveň požiadal, aby všetky veci, ktoré zamestnávateľ mu poskytol pre výkon práce odovzdal v sídle spoločnosti, z pripojeného podacieho lístku súd zistil, že dňa 9.2.2009 odporca adresoval navrhovateľovi poštovú zásielku a z doručky o doporučenej zásielke vyplýva, že táto bola adresovaná navrhovateľovi a príjem tejto písomnosti prevzal dňa 11.2.2009 Š. (otec), preto na základe takto vykonaného dokazovania súd uzavrel, že v danom prípade nie sú splnené

podstatné náležitosti, uvedené v § 38 ods. 1, 2 Zákonníka práce, ktorý stanovuje pre skončenie pracovného pomeru pri písomnostiach doručované poštou, ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou do vlastných rúk. Ak zamestnávateľ nedoručí zamestnancovi písomnosť priamo na pracovisku, zasielajú poštou na jeho poslednú známu adresu, táto musí byť označená ako doporučená zásielka do vlastných rúk, ak táto zásielka nebola takto označená, t. j. s doručenkou do vlastných rúk, sa písomnosť považuje za nedoručenú, a preto ani neskúmal dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru a vyhovel žalobe a vylúčil na samostatné konanie nároky z neplatného rozviazania pracovného pomeru a to náhradu mzdy.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 31. augusta 2009 sp. zn. 7. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 414/2009 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa v potrebnej miere zistil rozhodujúci skutkový stav, dospel k správnym a úplným skutkovým zisteniam a na ich základe vec správne právne posúdil. Odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania na účet JUDr. J. K. v sume 60,44-€ do troch dní.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie. Namietala, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné a nesprávne po stránke právnej aj vecnej, pretože súd napadnutým rozsudkom nesprávne právne posúdil vec a konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za nesprávny považovala postup súdov, keď nevykonali dôkazy, ktoré navrhovala a vykonané nesprávne vyhodnotil. Uviedla tiež, že rozsudok je príliš formalistický, súd si zle vyložil ustanovenia o doručovaní písomností. Rigoróznym výkladom, ktorý uskutočnili sudy nižších stupňov sa dostal zamestnávateľ do nevýhodného postavenia. V dôsledku toho postupu došlo k odňatiu možnosti jej ako účastníčke konať pred súdom.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení poprel opodstatnenosť dovolania a žiadal zamietnutie tohto mimoriadneho opravného prostriedku odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr

či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovoláním žalobcov je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť ich dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie žalobcov by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky (viď § 101 ods. 1 O.s.p.). Súdna prax je jednotná v tom, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, nezakladá to vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000). Pokiaľ súd niektorý navrhovaný dôkaz nevykoná, môže to viesť (nanajvýš) k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom. K procesným právam účastníka nepatrí, aby bol vykonaný každý dôkaz, ktorý účastník zo svojich subjektívnych hľadísk považuje za významný, alebo aby bol dôkaz vyhodnotený spôsobom, ktorý považuje účastník za správny. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p., § 213 ods. 5 O.s.p.). Ak súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná (napr. preto, že sú pre vec nerozhodné alebo nadbytočné), nejde o postup, ktorým bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Súd neodníme účastníkovi možnosť pred ním konať ani tým, že nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Pri hodnotení dôkazov ide o činnosť súdu, pri ktorej vykonané dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotené, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, to však samo osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Dovolateľka zastáva názor, že súdy vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne

posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jej dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhrad trov konania proti odporkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanej vypracovaním vyjadrenia z 07.júla. 2010 k dovolaniu odporkyne (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 55,49 eur, a náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3, § 16 ods. 3 tejto vyhlášky – t.j. 7,21 eur) predstavuje spolu 62,70 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta